

Žalostna gora

nad Mokronogom

Poglejmo Žalostno goro s katere koli strani: z vzhoda se nam kaže kakor v prividu stkan obris igrivih linij stavbne gmote, kipeče proti nebu in okrašene z različnimi podrobnostmi. Visok zvonik se tudi v vogelnih stolpičih proži v nebesne višave, kot da želi ponuditi roko zvonikoma sestrske cerkve na Veseli Gori. Pogled z zahoda: Mokronoga ni, le Žalostna gora usmerja oko v trebeljansko pogorje in za njim v dolino Laknice. Poglejmo z južne strani: kot da bi se šentrupertski hribi počutili slabo brez tega bisera v svojem okolju. In še pogled s severa: kako klavrn bi bil v svoji ošabnosti Debenec, če ga ne bi z nasprotni strani izzivala Žalostna gora! Lepota brez primere.

Kaj pa stavbne gmote? Kapelice po vznožju hriba; pet jih je, v vsaki slika dogodka, ki je ranil Marijino srce; dva spomina Njene žalosti sta vdzelana v steno svetih stopnic (romarsko: svetih štang).

Slikovito zunanost dopolnjuje v notranjosti svetih stopnic še slikovitejša upodobitev Jezusovega trpljenja. Letnica nastanka: 1767. S freskami je stopnice obogatil Anton Post in z zanj značilno nazornostjo naslikal to, kar je mogel videti pri pasijonskih igrarh: 27 pretresljivih prizorov prikazuje Odrašenikovo trpljenje in vstajenje.

Cerkev Žalostne Matere Božje je stala na Žalostni gori že veliko prej kot kapelice na pobočju in baročno razgibane svete stopnice pod njo. Izredni sposobnosti oblikovalcev je treba pripisati prilagajanje stopnic že obstoječi poznorenesančni in zgodnjebaročni kompoziciji cerkve, kasneje pa še prilagajanje kapelic cerkvi in svetim stopnicam. Sedanja cerkev je bila sezidana v dveh razmeroma kratkih obdobjih. Leta 1697 je bila končana ladja, svetišče pa vsaj do leta 1735, ko je Franc Jelovšek s freskami poslikal obok. Na zunaj preprosta je cerkev znotraj izredno bogata.

Glavni oltar Žalostne Matere Božje je izjemne umetniške vrednosti. Nastal je v delavnici mojstra Mihaela Kuša. Gre za tip črnega marmornatega s stebri poudarjenega oltarja z barvno inkrustracijo v spodnjih predelih stebrov, venčnih zidic in atikah. Po cerkvenih stenah je razvrščen niz votivnih podob. Freske na oboku prezbiterija presenečajo z umirjenimi barvnimi toni ter z ravnotežjem kompozicije in kolorita, izhajajočima iz obdobja renesanse. V stranskih oltarjih so Metzingerjeve slike; na vsakem oltarju po dve. Tudi križev pot je kvalitetno delo, nastalo v prvih desetletjih prejšnjega stoletja, in se zglčuje po toskanskih renesančnih mojstrih iz druge polovice 15. stoletja.

BOGOSLUŽJE IN SHODI

Postni petki po 1. postni nedelji

17.00 pobožnost in sveta maša na svetih štangah.

Velika noč

10.00 sveta maša, nedeljska sveta maša, nato vsako nedeljo ob 10. uri do konca septembra.

1. maj

10.00 sveta maša, romarski shod ob godu sv. Jožefa, zavetnika družin, začetek šmarnic.

Jernejev shod

Sobota ob godu sv. Jerneja (24.8.), 20.00 pobožnost sedmerih Marijinih žalosti, procesija z lučkami mimo kapelic v cerkev, potem slovesna sveta maša z litanijami, nato celonočno bdenje.

Nedelja: svete maše ob 7., 8. in 10. uri.

Jesenski shod

19.00 sobota ob prazniku Žalostne Matere Božje (15.9), sveta maša.

Informacije:

Župnija Mokronog, Žalostna gora 2,
8230 Mokronog, telefon 07/34-99-430.
Obiščite www.zupnija-mokronog.si

Žalostna gora

nad Mokronogom

Realizacija: **Studio 5 Mirna**
Izdala in založila: **Župnija Mokronog**
2. dopolnjena izdaja
Mokronog, november 2006
Izid prospekta je sofinancirala Občina Trebnje.

Pasijonski cikel na svetih stopnicah se začne v predverju, prostoru zbraniosti in duhovne priprave. Freske prikazujejo dogodke od zadnje večerje do prizora, ki kaže, kako vojaki Jezusa primejo. Vsi prizori na stropu in ostenju stopnišča vabijo k premišljevanju Jezusovega trpljenja. Na vrhu stopnic, v predprostoru kapele božjega groba, je upodobljeno sklepno dejanje: Jezusa pribijajo na križ. Vstajenje, zadnji prizor odrešenjske drame, pa je predstavljen na stropu kapele. Ta osrednji dogodek krščanskega verovanja kot priče potrjujejo prizori: Žene ob praznem grobu, Ne dotikaj se me, Jezus se prikaže nevernemu Tomažu in Jezus z učencema na poti v Emavs.

Stebriščna konstrukcija glavnega oltarja s stebroma na vsaki strani ima v osrednji niši kip Žalostne Matere Božje z mrtvim Jezusom v naročju. Srednja predela sta ob straneh zaključena z ornamentom akantusa, vanj pa sta vpleteni angelski glavici. V atiškem zaključku je v medaljonu upodobljen Bog Oče in nad njim angel z Veronikinim prtom. Ob straneh sta kipa apostolskih prvakov sv. Petra in sv. Pavla.

Na plitvem banjastem oboku cerkvenega prezbiterja je upodobljenih sedem ustanoviteljev servitskega reda, tem pa Marija, ki jo na oblakih nosijo angelci, izroča škapulir. Ob straneh so naslikani angeli z orodji za mučenje, v medaljonih in lunetah pa Jezusovo darovanje, Beg v Egipt, Dvanajstletni Jezus v templju, Jezus sreča svojo mater, Žalostna Mati Božja pod križem in Jezusa položijo v grob.